

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **J.S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 kwietnia 2018 r.,

zażaleń obwinionego i jego obrońcy na postanowienie Wyższego Sądu

Dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Notarialnej z dnia 27 listopada 2017 r., WSD

[...]/2017 w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do wniesienia skargi na

orzeczenie sądu odwoławczego.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Obrońca obwinionego notariusza J.S., pismem z dnia 2 listopada 2017 r., złożył do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Notarialnej w W. wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia do Sądu Najwyższego skargi na orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 26 czerwca 2017 r., sygn. akt WSD [...]/2017. Wyższy Sąd Dyscyplinarny przy Krajowej Radzie Notarialnej w W. postanowieniem z dnia 27 listopada 2017 r., sygn. akt WSD [...]/2017 nie uwzględnił wniosku o przywrócenie terminu. Postanowienie to zostało zaskarżone zażaleniami obwinionego J.S. oraz jego obrońcy, którzy – podnosząc zarzut obrazy art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 69 ustawy Prawo o notariacie – wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia przez przywrócenie terminu do wniesienia skargi na orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 26 czerwca 2017 r., sygn. akt

WSD [...] /2017, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenia nie zasługują na uwzględnienie.

Oceniając zasadność zażaleń należy pamiętać, że Wyższy Sąd Dyscyplinarny dokonywał oceny wniosku o przywrócenie terminu jedynie w kontekście okoliczności przedstawionej we wniosku. To bowiem stronie wnoszącej o przywrócenie terminu zawitego ciąży obowiązek wskazania wszystkich okoliczności, które uniemożliwiły jej dokonanie czynności procesowej w przewidzianym terminie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017 r., IV KZ 1/17, LEX nr 2204963). Lektura zaskarżonego postanowienia w kontekście argumentacji przedstawionej we wniosku o przywrócenie terminu nie pozwala uznać, że wydane przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozstrzygnięcie naruszało przepis art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 69 ustawy Prawo o notariacie w taki sposób, aby rzutowałoby to na jego treść. Wprawdzie, wbrew temu, co wskazano w zaskarżonym postanowieniu, błąd obrońcy w zakresie wykładni prawa może uzasadniać przywrócenie terminu zawitego, jednak w realiach procesowych niniejszej sprawy podstawą do przywrócenia terminu nie mogła być ta okoliczność, lecz poprzedzającą ją wadliwość procedowania Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, tj. brak pouczenia obwinionego o możliwości zaskarżenia skargą orzeczenia uchylającego wydanego przez ten Sąd zgodnie z art. 100 § 8 k.p.k. w zw. z art. 69 ustawy Prawo o notariacie. Okoliczność ta nie została jednak wskazana we wniosku o przywrócenie terminu, co jednak nie stanowi przeszkody do złożenia nowego wniosku w trybie art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 69 ustawy Prawo o notariacie. Zgodnie bowiem z art. 16 § 1 k.p.k., stosowanym odpowiednio w postępowaniu dyscyplinarnym notariuszy, brak pouczenia o przysługujących uczestnikowi postępowania uprawnieniach nie może wywoływać względem niego ujemnych skutków procesowych.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

a.ł.